

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคเสรีประชาธิปไตย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคเสรีประชาธิปไตย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๘/๒๕๕๒ ตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรค เสรีประชาธิปไตย ดังนี้

นโยบายพรรคเสรีประชาธิปไตย พ.ศ. ๒๕๕๒

พรรค “เสรีประชาธิปไตย” ยึดแนวทางของลัทธิประชาธิปไตยสากลที่ประกอบด้วยทฤษฎีรัฐศาสตร์ ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ และทฤษฎีปรัชญา โดยนำหลักการปกครองของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ อาทิเช่น หลักอธิปไตยเป็นของปวงชนทุกชนชั้น หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักกฎหมาย หลักการปกครองโดยการเลือกตั้ง ฯลฯ รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของชาติอย่างถ่องแท้ แล้วประยุกต์ทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งความรู้ประสบการณ์และบทเรียนตลอดจนสภาพความเป็นจริงของสังคมไทย และสังคมโลกเพื่อแก้ปัญหาชี้ขาดและปัญหาอื่นๆ ของชาติให้ลุล่วงไป จึงได้กำหนดนโยบายไว้ ๑๒ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง
๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม
๔. นโยบายด้านต่างประเทศ
๕. นโยบายด้านป้องกันประเทศและความมั่นคง
๖. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
๗. นโยบายด้านเกษตรและอุตสาหกรรม
๘. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม
๙. นโยบายด้านการศึกษา
๑๐. นโยบายด้านการกีฬา
๑๑. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๒. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาส
๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

ปัญหากระบวนการเมืองที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์ นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จ ถ้าชาติของเราสามารถแก้ปัญหากระบวนการเมืองให้การปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ถูกต้องแล้ว ก็จะเป็นกุญแจดอกสำคัญสำหรับการแก้ปัญหาอื่นๆ ได้โดยไม่ยากนัก พรรคเสรีประชาธิปไตยจึงเน้นความสำคัญในการแก้ปัญหการเมืองด้วยนโยบาย ดังนี้

(๑) ให้อำนาจการบริหาร อำนาจตุลาการ และอำนาจนิติบัญญัติเป็นของประชาชนโดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติเป็นหลัก

(๒) ทำให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

(๓) แก้กฏหมายบางฉบับที่ล้าหลัง และยังไม่เป็นประชาธิปไตยซึ่งยังใช้อยู่ในปัจจุบันให้ถูกต้องตามกฏหมาย และสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

(๔) ให้ข้าราชการประจำได้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติ และประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) การกระจายอำนาจการปกครอง จากส่วนกลางสู่ภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการแก้ปัญหาพัฒนาประเทศ

(๖) ป้องกัน และปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเฉียบขาด

(๗) ส่งเสริมให้ประชาชน ทุกสาขาอาชีพ มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ ความคิดทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่ถูกต้องแก่ประชาชน

(๘) สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรประชาธิปไตยทั้งหลายของประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิ และผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้นๆ อันจะพึงมีตลอดจนส่งเสริมการแสดงประชามติที่ถูกต้อง และเป็นประชาธิปไตย

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) ทบทวน และพัฒนาแผนเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง และขีดความสามารถของชาติ โดยยึดหลักการของระบบเศรษฐกิจทุนนิยมเสรี ที่เหมาะสมมีแผนแน่นอน และสามารถปฏิบัติได้สำเร็จตามเป้าหมาย

(๒) กำหนดมาตรการ และวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันการผูกขาดของวิสาหกิจต่างๆ โดยเฉพาะวิสาหกิจใหญ่ๆ ที่เป็นเสมือนเส้นเลือดใหญ่ของชาติ

เช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การค้าต่างประเทศ การธนาคาร และการขนส่งทั้งภายใน และภายนอกประเทศ

(๓) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกรชาวนาชาวไร่ มีกรรมสิทธิ์เป็นของตนเอง กำหนดพื้นที่ทางการเกษตรอุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

(๔) พัฒนาระบบการบริหารรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเหนือกว่าหรือ เทียบเท่ารัฐวิสาหกิจเอกชน ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นหลักในการตรึงราคาสินค้า และรักษาเสถียรภาพของการตลาด

(๕) กระจายทุน และระดมทุน เพื่อพัฒนาด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริการเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรม ที่ก้าวหน้าและทันสมัย แหล่งทุนหลัก คือ ทุนภายในประเทศสำหรับทุนต่างประเทศเป็นแหล่งที่ไม่มีเงื่อนไข ทางการเงิน

(๖) พัฒนาและประยุกต์ด้านเทคโนโลยี โดยการสร้างนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร นักประดิษฐ์ และนักค้นคว้าวิจัยที่เป็นคนไทยให้พอเพียงกับการขยายตัว ทางเศรษฐกิจของชาติ

(๗) ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพ สูงสุด เป็นประโยชน์แก่สมาชิกและประเทศชาติอย่างแท้จริง

(๘) กระจายความเจริญทุกด้านไปสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลายความแออัดยัดเยียด ออกจากเมืองหลวงและเมืองใหญ่ๆ ปรับปรุงการขยายตัวของประชากร ให้สัมพันธ์กับ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และขนาดของประเทศ โดยวางแผนครอบครัวอย่างถูกต้อง

(๙) ยกระดับมาตรฐานการครองชีพ และความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อสอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศของโลก

(๑๐) ปรับปรุงการเก็บภาษีต่างๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้าเครื่องอุปโภค ตลอดจนการค้ากำไรเกินควร และป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๑) แก้ไขปัญหา การเงิน การคลัง ให้สอดคล้องกับปัญหาทางเศรษฐกิจ และรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศ โดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

(๑๒) ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ หรือภาวะเงินฝืด โดยการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายอย่างเหมาะสมด้วยการประหยัดและป้องกันการรั่วไหล รวมทั้งการตรวจสอบการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างเข้มงวด

(๑๓) รักษาดุลชำระเงินและดุลการค้าระหว่างประเทศ ให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชาติ และสภาวะการณ์ของโลก

(๑๔) ร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับนานาประเทศ โดยไม่เลือกระบบสังคม ภายใต้อำนาจของความเป็นอิสระ และพึ่งตนเอง

(๑๕) ปรับปรุงหลักการ มาตรการ และวิธีการ เกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ ให้เสียเปรียบน้อยที่สุด และถูกต้องเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ

(๑๖) ปรับปรุงขบวนการบริหารงบประมาณแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ และคล่องตัวมากขึ้น

๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

(๑) ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรม ในสังคมไทยทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่าให้ปรากฏเป็นจริง

(๒) ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติแก่ประชาชน และข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

(๓) ส่งเสริม และสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณี เอกลักษณะและวัฒนธรรมอันดีของชาติ ป้องกันวัฒนธรรมที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยที่แพร่หลายจากต่างชาติ

(๔) ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาทุกศาสนา ที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันศาสนาทั้งหลายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างถูกต้อง

(๕) ปรับปรุงการแพทย์และการสาธารณสุข ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ โดยเน้นการสร้างสถานอนามัยและโรงพยาบาลที่ทันสมัยในชนบทให้เพียงพอ

(๖) กำหนดมาตรการ และวิธีปลุกฝังชาตินิยมให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า สร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง โดยให้ทุกคนตระหนักว่างานการเมืองเป็นเรื่องคุณธรรม และการเสียสละ โดยการจัดทำโครงการที่เหมาะสมในการเสริมสร้างความรู้ เน้นการปลุกฝังแก่เยาวชนตั้งแต่เยาว์วัยอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

(๗) ดำเนินงานเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมสู่ความสมบูรณ์เต็มรูปแบบ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๘) ป้องกันและปราบปรามการผลิต การขาย และการเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเฉียบขาด

๔. นโยบายด้านต่างประเทศ

(๑) ดำเนินนโยบายอย่างอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของชาติ และลักษณะพิเศษของคนไทยโดยยึดหลักผลประโยชน์ และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

(๒) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศในโลกโดยไม่เลือกกระบบสังคมที่แตกต่างกัน

(๓) ผสานงานการค้าเข้ากับงานการทูต อย่างมีประสิทธิภาพโดยกำหนดเป็นภารกิจสำคัญของเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้ เพื่อช่วยขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๔) ทบทวนปรับปรุงแก้ไขบรรดาสนธิสัญญา และการตกลงต่าง ๆ ที่ทำไว้กับนานาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบและไม่สอดคล้องกับกาลสมัยให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

(๕) ร่วมกับองค์การระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ

๕. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

(๑) พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพสูงทุกด้าน พร้อมทั้งจะเผชิญภัยคุกคามทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศทุกรูปแบบ โดยให้สอดคล้องกับกำลังทางเศรษฐกิจของสังคมของชาติ

(๒) ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนา และร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม

(๓) พัฒนาขีดความสามารถของกำลังพลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังพลหลักหรือประจำการจะต้องยึดหลักคุณภาพเหนือปริมาณ ส่วนกำลังพลสำรองจะต้องฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการป้องกัน และพัฒนาประเทศ

(๔) สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เอง บนฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

(๕) ปรับปรุงและเพิ่มเติมด้านสวัสดิการของทหารให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งด้านที่อยู่อาศัยการรักษาพยาบาล การศึกษา และอื่นๆ ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

(๖) สนับสนุนและส่งเสริมให้ทหารได้รับการศึกษา ฝึกอบรมทั้งภายใน และภายนอกประเทศอย่างกว้างขวางตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกอย่างสูงในการรับผิดชอบ ต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๗) ปรับปรุงด้านสวัสดิการ ขวัญ และกำลังใจ ตลอดจนการส่งเสริมอาชีพ แก่ทหารผ่านศึก

๖. นโยบายทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

(๑) กำหนดแผนการใช้ และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติ ทั้งในปัจจุบัน และอนาคตอย่างแน่นอน และถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงของชาติ และของโลก

(๒) ให้การศึกษา และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่าของระบบนิเวศรวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

(๓) เร่งรัด และป้องกัน แก้ไขปัญหามลภาวะ และสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๔) พัฒนาความเชื่อมโยงโทรคมนาคมของระบบนิเวศน์ และทรัพยากรธรรมชาติให้ทันสมัย สมภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมธรรมชาติให้คงไว้

(๕) พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาวะแวดล้อม และมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของชาติ เป็นสำคัญ

๗. นโยบายด้านเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม

(๑) ประกันการผลิตและราคาผลิตผลของการเกษตร ชาวนา ชาวไร่อย่างเป็นระบบและเป็นธรรม

(๒) ปลอดภัยของภาระหนี้สินของเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ให้ทุเลาเบาบางจนหมดสิ้นไปด้วยวิธีการ และขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) สนับสนุนสถาบันการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทเข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิต และการจำหน่ายตลอดจนการบริหารงานในองค์กร

(๔) ส่งเสริมให้ภาคเกษตรกรรมเจริญเติบโตทันกับความก้าวหน้าของประเทศ โดยปรับอัตราภาษีเครื่องจักรกล เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เพื่อเพิ่มผลิตผลและคุณภาพให้สูงขึ้น

(๕) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถหาวัสดุที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญเช่น ปุ๋ย สารเคมี และยาปราบศัตรูพืชราคาถูก และมีคุณภาพอย่างพอเพียง

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการเกษตรรายย่อยในชนบทของประชาชน เพื่อหารายได้เสริมครอบครัว และชุมชน

(๗) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตรให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๘) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการส่งออกอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมครัวเรือนของชุมชนในเมืองและชนบท

(๙) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก และจำเป็นพื้นฐานตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียง สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

(๑๐) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวดเพื่อรักษา สภาวะสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพปกติตามมาตรฐานสากล ด้วยมาตรการกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๘. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

(๑) แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับ แรงงานและสาขาอาชีพต่างๆ ให้ถูกต้อง และเป็นธรรมยิ่งขึ้น

(๒) ขยายการจ้างงานทั้งภาครัฐ และเอกชนให้มากขึ้น และจัดการคัดกั้น การเข้าทำงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนบริหารจัดการชุดรีดแรงงานให้หมดสิ้นไป ปรับปรุงอัตราค่าจ้างแรงงานขึ้นค่าให้เหมาะสมกับมาตรฐานการครองชีพและความ ก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ

(๓) เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน ทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคมและชมรม ที่เป็นประชาธิปไตยเป็นประโยชน์ต่อสังคม และความมั่นคงของชาติ

(๕) สนับสนุนการเคลื่อนไหวที่เรียกร้องความเป็นธรรม และผลประโยชน์ ที่ถูกต้องตามกฎหมายของเกษตรกร กลุ่มอาชีพ และผู้ใช้แรงงานทั่วไป

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอาชีพแก่ประชาชน เกษตรกรตลอดจน ปกป้องสิทธิ และผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๗) ให้การรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น

(๘) ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงานและมาตรการ ความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคี และไตรภาคี ให้นายจ้างและลูกจ้างมีความ สัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๕) จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการ ให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

๕. นโยบายด้านกีฬา

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของ ประชาชนโดยการสร้างสถานที่ฝึกที่แข่งขันและที่พักผ่อนสาธารณะให้พอเพียง โดยเฉพาะ ในเมืองขนาดใหญ่

(๒) ส่งเสริมให้มีกีฬาพื้นฐานเพื่อการแข่งขันสมัครเล่น และอาชีพด้วยการ จัดงบประมาณอุดหนุนให้ดำเนินกิจกรรม ตลอดจนให้เอกชนได้มีส่วนร่วมในการ ดำเนินการและจัดการบริหาร

(๓) สร้างขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬาที่นำชื่อเสียงมาสู่ประเทศ และนักกีฬา ที่ไปแข่งขันในนามของทีมชาติให้มีมาตรฐานการครองชีพและความมั่นคงในอนาคต ดีขึ้น

(๔) ส่งเสริมการเล่นกีฬาของประชาชนตั้งแต่เยาว์วัย ด้วยมาตรฐานการเล่น ที่ถูกต้องเป็นสากลสนับสนุนการพัฒนาการผลิตอุปกรณ์กีฬา ภายในประเทศให้ได้ มาตรฐานและราคาถูกลง รวมทั้งตั้งศูนย์กีฬาระดับนานาชาติ เพื่อเป็นที่ซ้อม ฝึกสอน และเก็บตัวนักกีฬาระดับชาติ

๑๐. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้อง กับสภาพความเป็นจริงของสังคม ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้ทันสมัยยิ่งขึ้น ตลอดจนขยายการศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลอย่างทั่วถึง

(๒) ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้น โดยสอดคล้องกับสภาพความเจริญ
พัฒนาของสังคม และเศรษฐกิจของชาติ

(๓) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากร ในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลนและสำคัญ
ต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม
เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

(๔) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้อง
กับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๕) สนับสนุนให้ผู้ที่ด้อยโอกาส และผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรม
วิชาชีพมากขึ้นโดยพึ่งตนเองได้

(๖) เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญ กำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้แก่
ครูอาจารย์ และบุคลากร ทางด้านการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้มีความมั่นคงและ
ภาคภูมิใจในวิชาชีพ

(๗) ปรับปรุงการบริหาร และการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษา
ให้ก้าวหน้า และคล่องตัวตลอดจนมีอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๑. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

(๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร
และคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ของชาติกับ
นานาชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศ

(๓) พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและปริมาณพอเพียงกับความต้องการของชาติ

(๔) สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของเอกชนให้มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีในวิสาหกิจต่างๆ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

๑๒. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส

(๑) ปรับปรุงกฎหมาย ออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน และจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

(๒) ให้สตรีมีสิทธิสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม

(๓) คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส มิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคม และป้องกันมิให้เด็ก และเยาวชนสตรี ไปประกอบธุรกิจทางเพศ

(๔) สนับสนุนให้มีการพัฒนาเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ในการประกอบอาชีพและความมั่นคงปลอดภัย

(๕) สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม ชมรมของเยาวชน และผู้ด้อยโอกาสตลอดจนส่งเสริมให้สื่อมวลชนมีบทบาทในการป้องกันแก้ไขปัญหา และพัฒนาเยาวชนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข รวมทั้งป้องกันการทุจริตแรงงานเด็กอย่างจริงจัง

ข้อบังคับพรรคเสรีประชาธิปไตย พ.ศ. ๒๕๔๒

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ พรรคเสรีประชาธิปไตย เรียกชื่อย่อว่า “สรปด.” เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “FREE DEMOCRATIC PARTY” และเรียกชื่อย่อว่า “FDP.”

ข้อ ๒ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) เครื่องหมายพรรคมีลักษณะเป็นรูปวงกลมมีตัวอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นรูปโค้งครึ่งวงกลมด้านบนมีอักษรภาษาไทยว่า พรรคเสรีประชาธิปไตย ด้านล่างมีอักษรภาษาอังกฤษว่า “FREE DEMOCRATIC PARTY” ล้อมรอบภาพอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย พื้นทั้งหมดเป็นสีขาว ตัวอักษร และภาพเป็นสีฟ้า ดังภาพ

(๒) ความหมายภาพอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย หมายถึง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สีฟ้า หมายถึง มหาสมุทรที่ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่โลก เปรียบเสมือนพลังของประชาชนที่ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ชาติ เช่นเดียวกัน สีขาว หมายถึง อุดมการณ์อันแน่วแน่ของพรรคเสรีประชาธิปไตย ที่มุ่งมั่นสร้างพรรคการเมืองให้เป็นของประชาชนอย่างแท้จริง

(๓) ตรายางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตาม (๑) หากแต่ใช้สีเดียวล้วน ดังภาพ

ข้อ ๓ สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่ที่ เลขที่ ๔๒ ซอยโชคชัยร่วมมิตร (ตรงข้ามแยกห้า) ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๒๐

การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคโดยมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔ สาขาพรรคเสรีประชาธิปไตยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า “พรรคเสรีประชาธิปไตย สาขา.....” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

ข้อ ๕ อุดมการณ์ของพรรค คือ ระบบความคิดที่พรรคจะต้องยึดมั่น ยืนหยัด และศรัทธาตลอดไป คือ

(๑) การเมืองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ของชาติ

(๒) เศรษฐกิจระบบเสรีนิยมอันมีแผนสมบูรณ์ป้องกันการผูกขาดปัจจัย การผลิต และวิสาหกิจสำคัญของชาติ

(๓) สังคมวัฒนธรรมประชาธิปไตยที่เพียบพร้อมด้วยเสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพ คุณธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๖ บุคคลผู้มีคุณสมบัติต่อไปนี้ มีสิทธิเป็นสมาชิกพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิดและมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

- (๒) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๓) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๖) เลื่อมใสศรัทธาการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

ทรงเป็นประมุขของชาติ

- (๗) ศรัทธาในอุดมการณ์แนวทางและนโยบายของพรรค
- (๘) ไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๗ บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ ประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาเมื่อคณะกรรมการบริหารอนุมัติให้เป็นสมาชิกพรรคได้ จึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิก และมีสิทธิตามที่พรรคได้กำหนดไว้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๘ สมาชิกพรรคมี ๓ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกสามัญ ได้แก่ สมาชิกที่ผ่านการพิจารณาตามข้อ ๗ แล้วและต้องเสียค่าบำรุงพรรค

(๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลผู้อุปการะคุณต่อพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้เชิญมาเป็นสมาชิกพรรคโดยไม่ต้องเสียค่าบำรุงพรรค

(๓) สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้ โดยไม่เสียค่าบำรุงพรรค

ข้อ ๘ กรณีที่ผู้ประสงค์จะเป็นสมาชิกตามข้อ ๖ ไม่ผ่านการพิจารณาจาก คณะกรรมการบริหารพรรคให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๘๒

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อ ๖

(๕) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

(๖) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๑๑ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๐ (๓) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมีมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๒ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ และสมาชิกสมทบยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อ เลขานุการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรค ลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรค และมีผลต่อเมื่อเจ้าหน้าที่ สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สิทธิของสมาชิกมีดังนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นเป็นส่วนตัว หรืออภิปรายในที่ประชุมพรรค ตามวาระเรื่องการบริหารและปฏิบัติการอื่น ๆ ของพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคุ้มครองอย่างเสมอภาคภายในขอบเขตที่รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย และข้อบังคับพรรคกำหนดไว้

(๓) มีสิทธิที่จะได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นผู้ปฏิบัติงานของพรรคหรือได้รับการ เลือกเป็นผู้แทนพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อสมบูรณ์ด้วยคุณสมบัติเหล่านี้

(๔) สามารถชี้แจงนโยบายและเป้าหมายของพรรคให้ประชาชน เข้าใจ และทำให้พรรคได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง

(๗) เป็นผู้ไม่ขัดแย้ง หรือมีข้อบกพร่องที่ได้รับการดำเนินจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจ และพากเพียรทำงานตามแนวทางและอุดมการณ์พรรค

(๔) มีสิทธิได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพ และรับสวัสดิการอื่นๆ ที่พรรคจะพึงจัดให้แก่สมาชิกของพรรค

(๕) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นรายๆ ไป

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(ก) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(ข) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือ

(ค) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เห็นว่ามติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ หรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๑๔ หน้าที่ของสมาชิกมีดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาหาความรู้และฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ทุกระดับตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศ และระดับโลกและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขความผิดพลาดบกพร่องของตนเอง

(๒) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค สนับสนุนผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งในนามของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยความเสียสละเต็มใจ ไม่เพิกเฉยละเลยต่อการเป็นสมาชิกภาพที่ดีของพรรค

(๓) ยึดมั่นต่อวินัยและจรรยาบรรณต่อสมาชิกพรรคอย่างเคร่งครัด

(๔) ชำระค่านำรุงพรรคเดือนละสามสิบบาทหรือปีละสามร้อยบาท

หมวด ๔

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๑๕ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของประชาชนจึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ มติ และประกาศของพรรคอย่างเคร่งครัด

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคเพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นทั้งภายในพรรคและนอกพรรค

(๓) ไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอก

(๔) ไม่ปกปิดความผิดของสมาชิกพรรคทุกระดับและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคไม่ว่ากรณีใด

(๕) ไม่ปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมายหรือผิดต่อศีลธรรมอันเป็นเยี่ยงอย่างไม่ดีและเป็นที่ครหาต่อบุคคลทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมจรรยาบรรณพรรคการเมือง และทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคจึงควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความสุจริต

(๒) แสดงความยึดมั่นในแนวทางอุดมการณ์และอุดมคติของพรรคอย่างเคร่งครัด

(๓) ไม่มีความถือตนเองเป็นใหญ่และยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อรักษาความสามัคคีของมวลสมาชิกพรรค

(๔) ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ

(๕) มีจิตสำนึกในเกียรติยศ ชื่อเสียงของประเทศชาติ

หมวด ๕

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๑๗ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก มีดังนี้

(๑) ให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพ ตลอดจนให้ความรู้ความคิดทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยตามกฎหมายบัญญัติแก่สมาชิก

(๒) ให้ความเป็นธรรมแก่สมาชิกในการแต่งตั้ง คัดเลือกเข้ารับตำแหน่ง
ทางการเมืองหรือการสมัครเข้ารับราชการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๓) จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิกและสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิก
ทั่วประเทศ

(๔) ให้ถือว่าสมาชิกเป็นบุคคลสำคัญของพรรค และให้การปฏิบัติเกี่ยวกับ
สิทธิของสมาชิกที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพรรคปรากฏเป็นจริง

หมวด ๖

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการบริหารพรรคประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค (ไม่เกินแปดคน)

(๓) เลขานุการพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค (ไม่เกินแปดคน)

(๕) โฆษกพรรค

(๖) เสรัญญิกพรรค

(๗) กรรมการบริหารอื่นๆ อีก (ไม่เกินแปดสิบคน)

ข้อ ๑๙ คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปีนับแต่วันที่
ได้รับการเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่
ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบห้าคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๘

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสมและการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ ให้ทั่วถึงกันผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ด้วย

ข้อ ๒๑ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งครบวาระให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๒๒ กรรมการบริหารพรรคพ้นตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

- (๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารติดต่อกันสามครั้ง
- (๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก
- (๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าคณะกรรมการบริหารสิ้นสุดทั้งคณะ
- (๘) ถ้าตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมดให้ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

ข้อ ๒๓ เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตามข้อ ๒๒ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนถ้าตำแหน่งที่ว่างลงเป็นหัวหน้าพรรคให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและจัดให้มีการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๒๔ ในกรณีคณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) ดำเนินการบริหารพรรคให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ นโยบาย มติ และแผนงานของพรรค
- (๒) กำกับดูแลการบริหารงานของสาขาพรรค
- (๓) พิจารณาตัวบุคคลเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) พิจารณาเลือกบุคคลหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญๆ ทางการเมือง

(๕) แต่งตั้งที่ปรึกษาและกรรมการพรรคตามความจำเป็น

(๖) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) พิจารณาความดีความชอบแต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานในกิจการต่าง ๆ ทั้งหมดของพรรค

(๘) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควรและไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๖ หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในกิจการทั้งปวงของพรรค

(๒) เป็นประธานคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ และประชุมกรรมการบริหารพรรค

(๔) เป็นผู้ลงนามในประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค ประกาศข้อมติพรรคและคำสั่งของพรรค

(๕) อื่น ๆ ตามมติคณะกรรมการบริหารพรรค และกฎหมายบัญญัติ

ข้อ ๒๗ รองหัวหน้าพรรคให้เป็นผู้ทำการแทนหัวหน้าพรรค เมื่อหัวหน้าพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากหัวหน้าพรรค และเป็นผู้ช่วยของหัวหน้าพรรคในการปฏิบัติงานที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

ข้อ ๒๘ เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประสานงานระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งกรรมการบริหารสาขาพรรค และองค์กรเสริมสร้างพรรคในกิจการทั้งปวงของพรรค

(๒) เป็นเลขานุการที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๓) เป็นผู้ดำเนินการกิจการขยายการจัดตั้งและงานความคิดของพรรค เพื่อให้พรรคเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของประชาชน

(๔) เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบสำนักงานเลขาธิการพรรค

(๕) มีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่ประชุมใหญ่ของพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕ รองเลขาธิการพรรคเป็นผู้ทำการแทนเลขาธิการพรรค เมื่อเลขาธิการพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากเลขาธิการพรรค และเป็นผู้ช่วยเลขาธิการพรรคในการปฏิบัติงานตามเลขาธิการพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๐ โฆษกพรรค มีหน้าที่

(๑) นำประกาศ คำสั่ง มติพรรคและเอกสารอื่นๆ ของพรรคตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรรคไปเผยแพร่แก่ประชาชนและสมาชิก

(๒) ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของพรรค

(๓) รวบรวมข้อมูลข่าวสารทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานของพรรค

(๔) หน้าที่อื่นๆ ตามมติของพรรคและกฎหมายกำหนด

ข้อ ๓๑ เภรัญญิกพรรคมีหน้าที่

(๑) ควบคุมรายรับ-รายจ่ายการเงินการบัญชีของพรรค

(๒) ทำบัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบดุลของพรรค

(๓) หน้าที่อื่นตามมติพรรคและกฎหมายกำหนด

ข้อ ๓๒ นายทะเบียนพรรคมีหน้าที่

(๑) บันทึก เก็บ รักษา ประวัติของคณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษา

- (๒) จัดระบบทะเบียนของสมาชิกพรรคทั่วประเทศ
  - (๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์และจัดทำวิธีการที่จะรับรู้ความต้องการและปัญหาของสมาชิก
  - (๔) ดำเนินการเกี่ยวกับกำหนดวิธีช่วยเหลือสมาชิกตามข้อบังคับพรรค รวมทั้งมาตรการในการออกบัตรให้แก่สมาชิก
  - (๕) จัดทำวารสารของพรรคแจกจ่ายสมาชิกเพื่อส่งเสริมความรู้ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ตลอดจนกิจกรรมของพรรค
  - (๖) อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกและตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
- ข้อ ๓๓ ผู้อำนวยการพรรคมีหน้าที่
- (๑) เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานประจำในสำนักงานใหญ่
  - (๒) เป็นผู้บริหารงานด้านบุคคล วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และงานธุรการของพรรค
  - (๓) ออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ใช้ในสำนักงานใหญ่เพิ่มเติมตามความจำเป็น
  - (๔) ประสานงานกับหน่วยราชการและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวกับกิจการพรรค
  - (๕) จัดระเบียบวาระการประชุม สถานที่ประชุม และจัดบันทึกการประชุม คณะกรรมการบริหารพรรค
  - (๖) อื่นๆ ตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาหรือมติพรรค
- ข้อ ๓๔ กรรมการบริหารอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนด

ข้อ ๓๕ กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ของจำนวน คณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด จะขอให้เปิดประชุมเป็นกรณีพิเศษก็ได้ โดยยื่น คำขอต่อหัวหน้าพรรค และจะต้องมีวาระหรือประเด็นเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๓๖ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดจึงจะครบเป็นองค์ประชุม ในการประชุมให้ยึดถือระเบียบว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๗ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่า กึ่งหนึ่งของที่ประชุม หากเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

หมวด ๗

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๓๘ เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจ การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ ตลอดจนรู้สึกในสิทธิหน้าที่ของตนตามรัฐธรรมนูญ พรรคเสรีประชาธิปไตยจึงได้ กำหนดแนวทางและวิธีการให้ความรู้แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปดังนี้

(๑) จัดให้มีหลักสูตรอบรมการเมือง โดยแบ่งชั้นความรู้ไว้สามระดับ คือระดับผู้บริหารหรือกรรมการบริหารพรรค ระดับผู้บริหารสาขาพรรค และ ผู้ปฏิบัติงานของพรรคทั่วไป

(๒) การจัดสัมมนาการเมืองและเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทางการเมืองเป็นวิทยากร ให้ความรู้แก่กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกผู้ปฏิบัติงาน ของพรรค

(๓) การออกเอกสารเผยแพร่แจกจ่ายข่าวสารการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม วัฒนธรรมแก่บุคคลทั่วไป

(๔) เผยแพร่แนวความคิด อุดมการณ์ และนโยบายพรรคผ่านสื่อมวลชน ตามสถานการณ์

(๕) ให้สมาชิกและประชาชนเสนอความคิดเห็นทางการเมืองมายังพรรค เพื่อตรวจสอบความคิดและความต้องการทางการเมืองของประชาชนทั่วไปและสมาชิกพรรค

หมวด ๘

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๕ ให้มีคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย ประธานที่ปรึกษาพรรค รองประธานที่ปรึกษาพรรค เลขานุการคณะกรรมการที่ปรึกษาพรรค รองเลขานุการคณะกรรมการที่ปรึกษาพรรค และกรรมการอื่นๆ ตำแหน่งต่างๆ ดังกล่าวแต่งตั้งโดยที่ประชุมของที่ปรึกษาพรรคไม่ต่ำกว่าสามสิบคน โดยคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้ประสานงาน

ข้อ ๔๐ คณะที่ปรึกษาพรรคอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๑ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

- (๒) การจัดให้มีการประชุมเป็นอำนาจของประธานที่ปรึกษาพรรค
- (๓) คณะที่ปรึกษาพรรคอาจได้รับเชิญเข้าประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุม เว้นแต่ได้รับการร้องขอจากที่ประชุม
- (๔) การประชุมของคณะที่ปรึกษาพรรคและการดำเนินกิจกรรมใดๆ ต้องสอดคล้องกับนโยบายและอุดมการณ์ของพรรค

หมวด ๕

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ข้อ ๔๒ องค์กรปฏิบัติงานของพรรคประกอบด้วย

- (๑) คณะผู้บริหารพรรค
- (๒) คณะกรรมการบริหารของพรรค
- (๓) คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค
- (๔) สำนักงานใหญ่ของพรรค
- (๕) สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๓ คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักของพรรคในการดำเนินกิจการของพรรคเพื่อให้พรรคเข้มแข็งทั้งการบริหารพรรคและการจัดตั้งสาขาพรรค ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๔ หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๕ คณะผู้บริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคนประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค

(๓) เลขาธิการพรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรค

(๕) กรรมการบริหารพรรคอื่นๆ ไม่เกินเจ็ดคน

ข้อ ๔๖ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักที่ดำเนินกิจการของพรรคในนามของคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมกำกับดูแลงานของพรรคตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ของพรรคให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคหรือข้อบังคับกำหนดไว้

(๓) ออกระเบียบ กำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค แก้ปัญหาต่างๆ ของพรรคและประสานงานกับกลุ่มการเมืองหรือองค์กรการเมืองต่างๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๗ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคตามความจำเป็นและเหมาะสมกับสถานการณ์ คณะกรรมการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๘ คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธาน เลขานุการ และกรรมการอื่นๆ รวมแล้วไม่เกินสิบคนและอยู่ในวาระเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๙ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาปัญหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ข่าวสารที่เป็นสารประโยชน์แก่ประชาชน
ในนามของพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) หน้าที่อื่น ๆ ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๐ ให้มีคณะกรรมการรัฐสภาของพรรค ที่แต่งตั้งโดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งและวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการ
พรรค

ข้อ ๕๑ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทั่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร
หรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานด้านกิจกรรมต่างๆ ของรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการ
บริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่างๆ จากรัฐสภาเพื่อศึกษาและติดตามบทบาทของ
รัฐสภาให้ทันสถานการณ์ทางการเมือง

ข้อ ๕๒ สำนักงานใหญ่ของพรรคเป็นศูนย์กลางของการบริหาร การปฏิบัติ
การวางแผนและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของพรรคทั้งหลาย ตลอดจนควบคุม
กำกับดูแลการปฏิบัติงานทั้งหมดของสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ เลขานุการพรรคเป็นผู้กำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสำนักงานใหญ่
โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของพรรคเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ผู้อำนวยการ
สำนักงานใหญ่ของพรรคได้รับแต่งตั้งโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
อาจเป็นกรรมการบริหารพรรคหรือเป็นสมาชิกพรรคสามัญก็ได้

ข้อ ๕๔ การจัดหน่วยงานในสำนักงานใหญ่ให้เป็นไปตามความเหมาะสม
ของงานและสถานการณ์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๕ สำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติงานในพื้นที่
ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาขึ้นโดยอยู่ในความควบคุมกำกับดูแลของเลขานุการสาขาพรรค
โดยมีหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรคซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๕๖ การจัดหน่วยงานในสาขาพรรคให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับ
สถานการณ์โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๑๐

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๕๗ แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใดหรือเขต
เลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ
จัดตั้งสาขาพรรคตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น
ตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้วาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายใน
ระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๘ การดำเนินการจัดตั้งสาขาในจังหวัดเขตเลือกตั้งหรือท้องที่ใด
ให้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขา
พรรค รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ของผู้ดำเนินการตามแบบของพรรคไปยังเลขาธิการพรรค

(๒) คณะกรรมการบริหารพรรคจะเป็นผู้พิจารณาในการจัดตั้งสาขาพรรค ภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่รับหนังสือขอจัดตั้งสาขาพรรค โดยพิจารณาถึงความพร้อมของแต่ละสาขาที่ขอจัดตั้งถ้าคณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาแล้วเห็นว่า ยังไม่มีความพร้อมที่จะให้เป็นสาขาพรรค อาจอนุมัติให้เป็นศูนย์ประสานงานพรรค ก่อนก็ได้

(๓) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดเขตเลือกตั้งหรือ จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ พรรคจะให้ผู้แทนของสาขานั้นดำเนินการเลือกตั้ง คณะกรรมการภายในสี่สิบห้าวัน เมื่อสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค แล้วถือว่าเป็นวันที่เริ่มการจัดตั้งสาขาพรรค ให้หัวหน้าพรรคแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรค ต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๕๕ คณะกรรมการสาขาพรรคให้มีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค (ไม่เกินสองคน)
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค (ไม่เกินสองคน)
- (๕) โฆษกสาขาพรรค
- (๖) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ อีก (ไม่เกินสิบคน)

ข้อ ๖๐ คณะกรรมการสาขาพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งได้สองปี กรรมการที่พ้นตำแหน่งแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการอีกครั้งก็ได้

ข้อ ๖๑ ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคให้เลือกประธานเป็นลำดับแรก แล้วเลือกกรรมการอื่นๆ ไม่เกินสิบสี่คน การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็น กรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๒ คณะกรรมการสาขาพรรค มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการสาขาพรรคให้เป็นไปตามนโยบายข้อบังคับและพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง และวางแผนโครงการเสนอกรรมการ บริหารพรรค

(๒) เผยแพร่นโยบายกิจกรรมของพรรคและจัดหาสมาชิกพรรค

(๓) จัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายและงบการเงินของสาขาพรรคเสนอต่อ คณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือสมาชิกในเขตพื้นที่ของแต่ละสาขา พรรค

(๕) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของสมาชิกเพื่อดำเนินการแก้ไขแล้วรายงานให้ คณะกรรมการบริหารเป็นกรณีไป

(๖) รับผิดชอบในการสร้างสาขาพรรคให้เป็นที่ศรัทธาของประชาชน และ ขยายจำนวนสมาชิกให้มากขึ้น

(๗) คัดเลือกสมาชิกที่เหมาะสมเข้ารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในจังหวัดหรือเขตเลือกตั้งของสาขาพรรคเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

(๘) หน้าที่อื่นๆ ตามกฎหมายกำหนด

ข้อ ๖๓ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ประธานสาขาพรรคลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการบริหารสาขาพรรค

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นตำแหน่ง

เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นตำแหน่งทั้งคณะให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรค ทำหน้าที่แทนในกรณีประธานสาขาพรรคไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๔ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๓ (๓)

(๓) ลาออก

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๓ (๔)

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๖๕ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรค คนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๖ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๑

การประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๖๗ ที่ประชุมใหญ่เป็นองค์กรสูงสุดของพรรค ประกอบด้วย

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ประธานสาขาพรรค และผู้แทนสาขาพรรค หรือผู้ทำหน้าที่แทน

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรีที่สังกัดพรรคขณะนั้น

(๔) สมาชิกสามัญของพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

องค์ประชุมใหญ่ตามข้อนี้ จะต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน หรือตามกฎหมายบัญญัติการลงมติให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๖๘ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรค

เรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวน คณะกรรมการบริหารพรรค เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้า พรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อ พิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการ บริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระ การประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกัน ขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๕ ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๗๐ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มา ประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรค ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขาธิการพรรค หรือกรรมการบริหาร พรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๑ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

กำหนด

ข้อ ๓๒ ในการประชุมใหญ่ของพรรคทุกครั้งต้องแจ้งให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

หมวด ๑๒

การประชุมใหญ่ของสาขาพรรค

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมวิสามัญ ต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๗๔ ที่ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกสามัญในเขตพื้นที่ของสาขาพรรคที่ได้รับเชิญ

ข้อ ๗๕ ในการประชุมใหญ่ของสาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๗๔ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๗๖ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๗๗ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง